

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/42/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5625010068
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5625010068.2

Uznesenie

2 3To/42/2025

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovéj a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Eriky Bebčákovej na neverejnom zasadnutí konanom 27. augusta 2025 prejednal odvolanie podané prokurátorom proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 8T/6/2025-172 zo 14. apríla 2025 a takto

rozhodol:

2 3To/42/2025

Podľa § 321 ods. 1 písm. c), ods. 2 Tr. por. zrušuje rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 8T/6/2025-172 zo 14. apríla 2025 vo výroku, ktorým bolo obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vracia okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

8 3To/42/2025

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 8T/6/2025-172 zo 14. apríla 2025, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným, že:

„dňa 21. 12. 2023 v čase medzi 21:30 až 22:00 hod. na parkovisku pred vlakovou stanicou v Liptovskom Mikuláši na ulici Štefánikovej v časti vyhradenej pre vozidlá taxislužieb pod vplyvom alkoholu a za prítomnosti vodičov taxislužby C. D., E. D. a F. G. opakovane vulgárne nadával E. H. do kokotov a taxikárskych kuriev, na taxíku mu trhal kľučky, udieral po ňom, pľul na tento taxík, pred ktorý sa následne postavil, stiahol si nohavice a vytiahol pohlavný úd, po čom začal vulgárne do kokotov nadávať aj vo všeobecnosti na všetkých taxikárov, a keď si všimol I. A. opakovane aj jemu vulgárne nadával do kokotov, napľul mu dvakrát do tváre a dal jeden úder nohou do hrude, v dôsledku čoho I. A. z obavy o svoj život bez zranenia utiekol do auta a zavolať hliadku polície, pričom A. B. vo vulgárnom správaní pokračoval aj po príchode hliadky polície až do obmedzenia jeho osobnej slobody a tohto skutku sa dopustil aj napriek tomu, že bol dňa 21. 12. 2023 postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 84 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil dňa 21. 12. 2023 v čase od 20:00 hod. do 20:07 hod., za ktorý mu bola hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru v Liptovskom Mikuláši v blokovom konaní uložená bloková pokuta zaplatená na mieste vo výške 30,- eur, čísla blokov na pokutu L1157878, L1157879 a L1157880,“

čím obžalovaný spáchal prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), písm. e), ods. 2 písm. e) Tr. zák.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu súd určil skúšobnú dobu v trvaní 40 (štyridsať) mesiacov. Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. mu súd uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických a iných návykových látok a podľa § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zák. mu súd uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 8T/22/2024 zo dňa 17.5.2024, právoplatným dňa 6.6.2024, ktorým bol obžalovanému pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky s podmienecným odkladom a uložením skúšobnej doby probačného dohľadu na 3 (tri) roky a ktorým bolo obžalovanému uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok a povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe probačného dohľadu psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo 14.4.2025 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravných prostriedkoch prokurátor uviedol, že si ponecháva lehotu na podanie odvolania. Obžalovaný uviedol, že sa vzdáva práva na podanie odvolania, aj za všetky oprávnené osoby.

Dňa 14.4.2025 okresnému súdu bolo doručené odvolanie prokurátora s tým, že odvolanie odôvodní v lehote 10 dní od doručenia písomného vyhotovenia rozsudku.

Dňa 21.5.2025 okresnému súdu bolo doručené odôvodnenie odvolania prokurátora, v ktorom odvolateľ uvádza nasledovné argumenty:

„V označenej trestnej veci obžalovaného A. B., narodeného XX.XX.XXXX v J. F., trvale bytom K. A. XXX, XXX XX J. C. (ďalej len ako "obžalovaný"), stíhaného pre spáchanie prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), písm. e), ods. 2 písm. e) Trestného zákona bolo písomným podaním zo dňa 14.04.2025 podané odvolanie podľa ustanovenia § 306 ods. 1 a nasledujúce Trestného poriadku v neprospech obžalovaného proti výroku rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 14.04.2025, sp. zn. 8T/6/2025 (ďalej len ako "rozsudok"), ktorým súd podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Týmto po doručení písomného vyhotovenia vyššie uvedeného rozsudku odôvodňujem podané odvolanie nasledovne:

V rámci prípravného konania bol vypracovaný znalecký posudok č. 2/2024 zo dňa 14.03.2024 (ďalej len ako "znalecký posudok") do trestného konania pribratou znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Ruženou Mojžišovou, ktorá bola v čase vypracovania znaleckého posudku riadne zapísaná v zozname znalcov (ďalej len ako "znalkyňa"). Prokurátorka v podanej obžalobe navrhla znalecký posudok postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítať.

Ako vyplýva z obsahu znaleckého posudku (časť o samotnom psychiatrickom vyšetrení str. 11 znaleckého posudku), znalkyňa v rámci vyšetrenia dňa 20.02.2024 odobrala moč obžalovanému, ktorý bol pozitívny na barbituráty. Znalkyňa k tomu uviedla, že má skúsenosť, že probanti, ktorí užívajú pervitín, majú často pozitívny moč na barbituráty. Znalkyňa ďalej uviedla, že u obžalovaného sa nedá vylúčiť škodlivé užívanie drogy marihuana a pervitín, do úvahy prichádza možná kombinácia s alkoholom. Už v tejto časti odôvodnenia odvolania upriamujem pozornosť odvolacieho súdu na skutočnosť, že obžalovaný je odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 8T/22/2024 zo dňa 17.05.2024, právoplatný dňa 06.06.2024, pre spáchanie zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, pričom ide o skutok, ktorého sa dopustil v rovnaký deň, ako je deň spáchania skutku, ktorý je žalovaný v tomto trestnom konaní. V tomto smere tiež nemožno opomenúť ani predchádzajúce odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/56/2018 zo dňa 13.06.2018, právoplatný dňa 13.06.2018, pre spáchanie zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), d) Trestného zákona, hoci je zahladené, nakoľko sa jedná o druhovo rovnakú drogovú trestnú činnosť.

Znalkyňa ďalej v znaleckom posudku opäť v časti samotného psychiatrického vyšetrenia na str. 12 uviedla, že navrhuje obžalovanému uložiť ústavné ochranné protialkoholické liečenie, rovnako ako konštatuje aj v závere znaleckého posudku v odpovedi na otázku pod poradovým číslom 5 na str. 14. V ambulantných podmienkach by obžalovaný nedokázal abstinovať a mohol by sa dopustiť podobného skutku. Znalkyňa ďalej v tejto časti konštatovala, že obžalovaný má výraznú snahu ukázať sa v sociálne prijateľnejšom svetle: "Ja som pána A. kopol do hrudníka, ja by som mu neublížil, lebo som bol pretekár v ľahkej atletike." (všetko na str. 12 znaleckého posudku).

Znalkyňa u obžalovaného zistila prejavy psychickej poruchy: porucha psychiky a správania sa pri nadužití alkoholu, syndróm závislosti od alkoholu, II. - II. vývojové štádium hodnotené podľa Jelínka, čo konštatovala aj v záveroch svojho znaleckého posudku v odpovedi na otázku pod poradovým číslom 1 a 2, str. 13-14 znaleckého posudku. Ako vyplýva z odpovede znalkyne na otázku pod poradovým číslom 5, str. 14 znaleckého posudku, pobyt obžalovaného na slobode zo zdravotného hľadiska je potencionálne nebezpečný pre spoločnosť, pri nedodržaní abstinencie by sa mohol dopustiť podobného skutku, k problému s pitím alkoholu je nekritický, jeho osobnosť je nezdržanlivá, je otáznе, či by uloženie ambulantnej ochrannej protialkoholického liečby splnilo svoj účel, znalkyňa teda navrhuje uložiť ústavné ochranné protialkoholické liečenie.

V tomto trestnom konaní po podaní obžaloby okresný súd Liptovský Mikuláš vydal trestný rozkaz, v ktorom o.i. uložil obžalovanému aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Po podaní odporu zo strany obžalovaného bolo vykonané hlavné pojednávanie, na ktorom obžalovaný uviedol aj to, že je ochotný sa porobiť ambulantnej forme liečenia, rovnako ako to uviedol už v podanom odpore. Súd prvého stupňa, ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku, pri rozhodovaní o druhu formy liečenia poukázal najmä na uplynutie doby od vypracovania znaleckého posudku, skutočnosť, že je obžalovaný zamestnaný a je ochotný podrobiť sa protialkoholického liečbe ambulantnou formou. Súd prvého stupňa tiež poukázal na predchádzajúce ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, ktoré bolo obžalovanému uložené v inom trestnom konaní a ktorého účel bol u obžalovaného dosiahnutý. Súd prvého stupňa je teda toho názoru, že u obžalovaného bude aj tentokrát účel ochranného protialkoholického liečenia dotiahnutý aj ambulantnou formou.

S poukazom na vyššie uvedené však zastávam názor, že pri rozhodovaní o forme liečenia nemožno zobrať do úvahy len postoj samotného obžalovaného, ktorý sa pochopiteľne bráni uloženiu ústavnej formy liečenia. Obžalovaný bol zamestnaný aj v čase spáchania skutku, rovnako v čase vypracovania znaleckého posudku, teda nejde na jeho strane o novú skutočnosť, ktorú by bolo potrebné osobitne zohľadniť v tomto prípade, nakoľko ani zamestnanie a jeho potencionálna hrozba straty, nezabránila obžalovanému v opakovanom páchaní trestnej činnosti. Navyše nekritickosť obžalovaného smerom k požívaniu alkoholických nápojov preukazuje aj jeho záverečná reč na hlavnom pojednávaní zo dňa 14.04.2025, kedy sa obžalovaný po prednese záverečnej reči prokurátorky vyjadril, že alkoholik nie je, nemá ani intencie piť alkohol, čo je v priamom rozpore so závermi znaleckého skúmania v tomto trestnom konaní.

Skutočnosť, že obžalovanému bola v minulosti uložená protitoxikomanická liečba ambulantnou formou, hoc splnila účel, nemožno podľa môjho názoru vykladať v tomto prípade v jeho prospech, ako to urobil súd prvého stupňa. Predchádzajúce ochranné liečenie bolo obžalovanému uložené v trestnom konaní, kde bol rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/56/2018 zo dňa 13.06.2018, právoplatný dňa 13.06.2018, uznaný za vinného zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), d) Trestného zákona. Obžalovaný bol prepustený z tohto uloženého ochranného liečenia uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2Nt/31/2019 zo dňa 14.01.2021, právoplatným dňa 04.03.2021. Práve uvedené svedčí o tom, že obžalovaný opakovane a v zásade v krátkom čase (skutok žalovaný v tomto trestnom konaní spáchaný dňa 21.12.2023) prepadol závislosti, hoc od iného druhu návykových látok, a opakovane sa aj dopustil protiprávných konaní, ktoré či už priamo alebo nepriamo súvisia s jeho závislosťami. Znalkyňa navyše aj v tomto trestnom konaní konštatovala, že u obžalovaného sa nedá toho času vylúčiť aj užívanie drogy marihuana a pervitín, v možnej kombinácii s alkoholom. Obžalovaný má navyše podľa znalkyne tendenciu ukázať sa v sociálne prijateľnejšom svetle, o čom jednoznačne svedčí aj jeho v zásade kladný postoj, resp. súhlas s uloženým ochranného liečenia, avšak len pri ambulantnej forme. Dávam do pozornosti odvolaciemu súdu, že obžalovaný, hoc od spáchania skutku uplynul nejaký čas, preukázateľne nevyhľadal psychiatra za účelom liečenia, aby tak skutočne aj inak ako len verbálne preukázal svoju snahu pri liečení jeho závislostí, do ktorej opakovane spadol. Znalkyňa u obžalovaného zistila závislosť od alkoholu v II. - III. stupni podľa Jelínka, čo nemožno ignorovať, nakoľko sa obžalovaný preklápa, resp. už je v rozhodujúcom III. štádiu alkoholizmu pred konečným IV. Navyše u obžalovaného existuje hrozba nebezpečenstva pre

spoločnosť, kedy by sa pri nedodržiavaní abstinencie mohol dopustiť opäť protiprávneho konania, a teda je nevyhnutné, aby bola práve v tomto čase vyvinutá maximálna možná snaha, či už zo strany samotného obžalovaného, ale najmä zo strany štátnej moci, s cieľom dosiahnutia účelu Trestného zákona, ochrany spoločnosti a zabránenia opakovanej recidívy, nakoľko u obžalovaného je už aj preukázateľne prítomná, čo možno v tomto prípade zabezpečiť len uložením ochranného liečenia ústavnou formou. Je dôležité poznamenať, že rozhodnutie o ústavnej forme liečenia nie je rozhodnutím o doživotnom ústavnom liečení obžalovaného, avšak jednoznačne dáva lepšie podmienky na úspešné zvládnutie závislosti obžalovaného, s potenciálom zmeny jej formy, s ohľadom na vývoj jeho zdravotného stavu. Z vyššie uvedených dôvodov odvolaciemu súdu navrhujem, aby vo vzťahu k napadnutému výroku o uložení ochranného liečenia rozhodol postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a následne postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol a obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.“

Dňa 3.6.2025 okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie obžalovaného k odvolaniu prokurátora a k jeho odôvodneniu, v ktorom obžalovaný uviedol

„So sťažnosťou prokurátora sa nestotožňujem, pretože si nemyslím, že v mojom prípade je ochranné liečenie ústavnou formou nevyhnutné na naplnenie účelu trestného konania a ochranu spoločnosti. S plnou vážnosťou si uvedomujúc svoje protiprávne konania a bez snahy bagatelizovať jeho závažnosť sa domnievam, že som riadny člen spoločnosti, slušný človek.

Napriek úskaliam, viem dlhodobo slušný a usporiadaný život, o čom svedčia aj výpisy z registrov priestupkov a trestov.

V mojom prípade sa jednalo o jednorazové skratové konanie a je pravdou, že toto bolo podmienené užitím alkoholu.

V súčasnosti sa podrobujem liečbe ambulantnou formou. Liečba má na mňa pozitívny účinok, nakoľko aj vďaka nej sa mi darí abstinovať už viac ako rok a pol. Cítim sa lepšie v záťažových situáciách a nepotrebujem v súčasnosti siahnuť po alkohole.

Je potrebné uviesť, od vypracovania znaleckého posudku uplynula relatívne dlhá doba, čo znamená, že sa moje pomery zmenili a to k lepšiemu, nakoľko som alkohol vylúčil zo svojho života.

Ak prokurátor žiada ochranné liečenie ústavnou formou vychádza pri jeho argumentácii z podkladov, ktoré už nie sú aktuálne. Tak závažný zásah by mal byť podporený aktuálnou správou o mojom duševnom stave.

Človek, ktorý sám nechce abstinovať, nepomôžu mu ani tri liečenia, mne sa abstinovať darí za podpory liečby, ktorá minimálne zasahuje do môjho života.

Fakt, že v deň spáchania môjho trestného činu, ani nikdy predtým, alebo potom, nebola v mojom organizme zistená prítomnosť akejkoľvek drogy, dohad znalkyne pani Mudr. Ruženy Mojžišovej, vychádzajúci asi so štatistik, nie v mojom prípade relevantným dôkazom o drogovej závislosti.

Stopy barbiturátov nájdené v mojom moči dňa 20.2.2024 pri psychiatrickom vyšetrení, boli spôsobené výnimočným užitím tabletky na spanie v predvečer vyšetrenia na odporúčanie kolegyne v práci, pretože sa mi nedarilo zaspáť kvôli nadmernému hluku blízkej diskotéky.

Drogu Pervitín som nikdy v živote neužíval a môj predchádzajúci delikt s marihuanou, z roku 2017 ktorú som vtedy začal pestovať iba kvôli zmierneniu nechutenstva a nespavosti po chemoterapii člena rodiny, tiež myslím nesvedčí o náchylnosti k drogovej závislosti.

V deň skutku, štvrtok 21.12.2023, som prežil veľa rôznych hlbokých emócií na ktoré som nebol pripravený, a žiaľ pod ťarchou negatívnych správ a pod vplyvom alkoholu som sa pri poslednej z nich nervovo zrútil.

Nakoľko som sa v minulosti ničoho podobného nedopustil, tento môj skutok bol šokom aj pre mňa samotného a zanechal na mne duševné rany, ktorých liečbu som začal ambulantnou formou v lete 2024 u pani doktorky A. D. A., a plánujem v nej i pokračovať s pomocou iného odborného lekára po ukončení súdu.

Už takmer rok a pol som striktný abstinent čo dosvedčí moje okolie, a na čo myslím spoľahlivo dohliadnu tak pravidelné ako i náhodné kontroly policajného zboru ktoré ma nepochybne čakajú.

Keďže pri trojmesačnej absencii v práci, ktorá mi hrozí pri ústavnej liečbe, by som prišiel o zamestnanie, strechu nad hlavou, schopnosť splácať úver ako i možnosť starať sa o svojich blízkych, prosím týmto súd o šancu dokázať mu, spoločnosti i sebe, že som človek hodný dôvery.

V prípade nutnosti som ochotný sa podrobiť opätovnému vyšetreniu u znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria.

Môj prečin voči spoločnosti ma veľmi mrzí a úprimne ho ľutujem. Nedopustím aby sa v budúcnosti niečo podobné opakovalo.“

Z hľadiska procesného odvolací súd postupoval podľa § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por., pretože napadnutý rozsudok trpí vadami, ktoré nemožno odstrániť na verejnom zasadnutí.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a) Tr. por., odvolanie prokurátora bolo podané v neprospech obžalovaného a odvolanie spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. Krajský súd zároveň zistil, že nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 ods. 1 Tr. por.

Odvolanie prokurátora považuje krajský súd za sčasti dôvodné. Krajský súd zrušil napadnutý rozsudok z dôvodu, že vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutého výroku o ochrannom opatrení, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Trestný poriadok teda ustanovuje, že primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu vecí je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Orgány činné v trestnom konaní a súd teda hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Hodnotenie dôkazov súdom sa musí premietnuť aj do odôvodnenia rozsudku, pričom podľa § 168 ods. 1 Tr. por., ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Právo na spravodlivé prejednanie vecí zahŕňa tiež právo strán konania na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Je korelátom práva strán konania prednášať návrhy, argumenty a námietky, aby na ne dostali primeranú odpoveď. Nutnosť odôvodniť súdne rozhodnutie je daná rovnako vo verejnom záujme, pretože je jednou zo záruk, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny, neprehľadný, ale že rozhodovanie súdu je kontrolovateľné verejnosťou. Je rovnako predpokladom toho, aby strany konania mohli účinne uplatňovať opravné prostriedky, ktoré majú k dispozícii.

Odvolací súd prieskumom vyšetrovacieho a súdneho spisu zistil, že vo veci bolo produkovaných viacero dôkazov, okrem iného v prípravnom konaní aj podaný znalecký posudok MUDr. Ruženy Mojžišovej, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria pod č. 2/2024 zo dňa 14.3.2024, ktorý bol napokon aj procesne perfektným spôsobom vykonaný na hlavnom pojednávaní dňa 14.4.2025 v konaní pred súdom, a to jeho prečítaním po predchádzajúcom súhlase prokurátora a obžalovaného. Zo záverov

tohto znaleckého posudku okrem iného vyplýva aj to, že u obžalovaného bol zistený syndróm závislosti od alkoholu podľa Jellinka v 2. až 3. vývojom štádiu. Pobyt obžalovaného na slobode je potenciálne nebezpečný pre spoločnosť, keďže pri nedodržiavaní abstinencie by sa mohol dopustiť obdobného konania. Je otázne, či by uloženie ambulantnej ochrannej protialkoholickej liečby u obžalovaného splnilo svoj účel, preto navrhla obžalovanému uloženie ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou.

Vo veci bolo vykonané jedno hlavné pojednávanie a to dňa 14.4.2025, kde súd prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kládol za vinu obžalobou. K prečítanému znaleckému posudku sa obžalovaný vyjadril v tom smere, že alkohol od skutku vôbec nepije. V záverečnej reči uviedol, že alkoholik nie je, nemá tendencie piť alkohol, skutok spáchal v afekte.

Z uvedeného je zrejmé, že okresný súd neakceptoval návrh znalkyne na uloženie ústavnej formy protialkoholického liečenia výhradne na základe vyjadrení obžalovaného, ktoré predniesol na hlavnom pojednávaní. Jeho tvrdenia o akejsi abstinencii neboli v predmetnom konaní podložené žiadnymi inými dôkazmi, pričom je logické, že obžalovaná osoba sa bráni uloženiu ústavnej formy liečenia a konajúcemu súdu povie to, čo chce počuť. Treba pripomenúť, že znalecký posudok bol vypracovaný dňa 14.3.2024 a hlavné pojednávanie, na ktorom bol tento znalecký posudok prečítaný sa konalo dňa 14.4.2025, teda 13 mesiacov po jeho vyhotovení. Okresný súd teda ignoroval jeho závery a spoliehal sa len na vágne tvrdenia obžalovaného o jeho prezentovanej abstinencii. Takýto postup okresného súdu nemožno považovať za správny a vo svojej podstate odporujúci zásade náležitého zistenia skutkového stavu. Navyše takýto postup bol v rozpore aj s ostatnými objektívnymi skutočnosťami k osobe obžalovaného, ktorý už v minulosti mal uloženú ambulantnú formu liečenia, hoc za iný druh závislosti, a taktiež bol dvakrát právoplatne uznaný za vinného z drogovej trestnej činnosti.

Možno uzavrieť, že znalecký posudok, ktorý bol vypracovaný 13 mesiacov pred tým, ako obžalovaný konštatoval svoju abstinenciu pred súdom, bez akýchkoľvek iných dôkazov, ktoré by podporovali jeho tvrdenia, bolo nutné doplniť výsluchom znalca, ktorý by sa po prípadnom novom vyšetrení obžalovaného znova vyjadril k jeho aktuálnemu zdravotnému stavu, závislosti od alkoholu a jeho postoju k alkoholu.

Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie námietky odvolateľa, tak krajský súd konštatuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že napadnutý rozsudok bol zrušený z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. Úlohou okresného súdu v novom konaní bude predvolať znalkyňu MUDr. Ruženu Mojžišovú, vypočuť ju k aktuálnemu zdravotnému stavu obžalovaného, k jeho aktuálnej závislosti od alkoholu a to po predchádzajúcom opätovnom psychiatrickom vyšetrení obžalovaného a následne zvoliť ďalší vhodný procesný postup.

Krajský súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa napadnutý odvolaním prokurátora trpí vadami, ktoré zákonodarca predpokladá v ustanovení § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por., a preto krajskému súdu neostávalo nič iné, len rozsudok zrušiť v časti o uloženom ochrannom opatrení a vrátiť mu vec na nové prejednanie a rozhodnutie postupom podľa § 322 ods. 1 Tr. por.

Úlohou súdu prvého stupňa bude v zmysle vyššie uvedeného ustáliť skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, pretože len takto ustálený skutkový stav môže byť podkladom pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie súdu.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Právnym názorom treba rozumieť názor odvolacieho súdu vyslovený v otázke procesného aj hmotného práva.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

2 3To/42/2025

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.